

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący)

SSN Grzegorz Żmij (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z skargi A. A.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. III AUa (...) z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...].

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 czerwca 2021 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 25 marca 2021 r. (data nadania) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki A.A., zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o: (I) stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się pod sygn. akt III AUa (...) w Sądzie Apelacyjnym w (...); (II) przyznanie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w (...) kwoty 4 500 zł na rzecz A.A. tytułem zadośćuczynienia; (III) wyznaczenie sądowi rozpoznającemu sprawę 3-miesięcznego terminu do załatwienia sprawy; (IV) zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w (...) kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) w odpowiedzi na skargę z dnia 2 kwietnia 2021 r. wniósł o odrzucenie skargi, albowiem skarga została wniesiona

po prawomocnym zakończeniu postępowania – w dniu 9 marca 2021 r., w sprawie wydano wyrok.

Zarządzeniem z dnia 21 kwietnia 2021 r. Przewodniczący I Wydziału Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego wezwał pełnomocnika skarżącej do uzupełnienia braku formalnego skargi na przewlekłość postępowania poprzez złożenie oryginału lub poświadczonego za zgodność z oryginałem dokumentu pełnomocnictwa (wraz z odpisem) uprawniającego pełnomocnika do reprezentowania skarżącej przed Sądem Najwyższym w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącej w dniu 28 kwietnia 2021 r. Termin do usunięcia braków upłynął w dniu 5 maja 2021 r. Do dnia dzisiejszego braki formalne skargi nie zostały przez pełnomocnika skarżącej uzupełnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki podlegała odrzuceniu.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Jak stanowi art. 8 ust. 2 ww. ustawy, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Stosownie do art. 397 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. 2019, poz. 1460 ze zm., dalej: k.p.c.), do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Z kolei jak stanowi art. 373 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

Jak wskazano powyżej, pełnomocnik skarżącej został wezwany do uzupełnienia braku formalnego skargi, którego to braku ostatecznie nie uzupełnił w określonym przez Przewodniczącego terminie, dlatego też wniesiona przez niego skarga na przewlekłość postępowania, stosownie do przytoczonych przepisów, podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Niezależnie od powyższego skarga podlegała odrzuceniu albowiem nie została wniesiona w toku postępowania. Wyrokiem z dnia 9 marca 2021 r. Sąd Apelacyjny w (...), w sprawie III AUa (...) oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. od wyroku Sądu Okręgowego w T., z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. akt IV U (...), natomiast skarga w przedmiotowym postępowaniu wniesiona została w dniu 25 marca 2021 r.

Z art. 5 ust. 1 ustawy na przewlekłość postępowania wynika, że skargę o stwierdzenie, iż w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się do sądu w toku postępowania w sprawie, zaś stosownie do art. 4 ust. 1 ww. ustawy sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie. Z powołanych wyżej przepisów wynika, iż pojęcie „toku postępowania” oraz „przed którym toczy się postępowanie” należy odczytywać wspólnie i rozumieć przez to, że postępowanie

nadal się toczy, a więc nie zostało jeszcze zakończone. Skarga na przewlekłość postępowania może być wniesiona jedynie do jego prawomocnego zakończenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 czerwca 2012 r., III SPP 20/12 i powołane tam orzecznictwo).

Mając na uwadze powyższe skarga A.A. nie może być uznana za wniesioną w toku postępowania, dlatego też jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu z mocy art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.